# مسکین (بینوا)، کسی نیست که یک یا دو دانه ی خرما و یک یا دو لقمه او را (از درب خانه ها) برمی گرداند؛ در حقیقت مسکین کسی است که مناعت دارد (و گدایی نمی کند).

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَيسَ المِسْكِين الَّذِي تَرُدُّهُ التَّمْرَة والتَّمْرَتَان، وَلا اللُّقْمَةُ واللُّقْمَتَان، إِنَّمَا المِسْكِين الَّذِي يَتَعَفَّف»: «مسکین (بینوا)، کسی نیست که یک یا دو دانه ی خرما و یک یا دو لقمه او را (از درب خانه ها) برمی گرداند؛ در حقیقت مسکین کسی است که مناعت دارد (و گدایی نمی کند)».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث حقیقت بینوایی و ناتوانی را توضیح می دهد؛ اینکه مسکین و بینوایی که مستحق صدقه بوده و نیاز وی به صدقه بیشتر است، کسی است که مناعت دارد و گدایی نمی کند؛ و به این دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم بینوایی را از گدای دوره گرد نفی می کند چون مقداری که او را کفایت کند به او می رسد و گاهی زکات به او می رسد و به این ترتیب تنگدستی وی برطرف می گردد، اما نیاز و نیازمندی در مورد کسی که گدایی نکرده و از دیگران درخواست چیزی نمی کند ادامه می یابد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3141